

PÁLYÁZAT
A DUNAÚJVÁROSI
SZÉCHENYI ISTVÁN GIMNÁZIUM
IGAZGATÓI ÁLLÁSÁRA
2012

46780/2011

Készítette:
Fábián István

Címzett:
Dunaújváros MJV Önkormányzata
2400 Dunaújváros, Városháza tér 1.

1. Tartalomjegyzék

1. Tartalomjegyzék	1
2. Szakmai önéletrajz	2
3. Helyzetelemzés	4
3.1. <i>A gimnázium szerepe a város közoktatásában</i>	4
3.2. <i>A gimnázium ma</i>	6
3.2.1. Pedagógusok.....	6
3.2.2. A nevelő-oktató munkát segítő dolgozók	7
3.2.3. Tanulók.....	8
3.2.4. Eredményeink.....	9
3.2.5. Tárgyi feltételek, gazdálkodásunk	11
4. Vezetői program	14
4.1. <i>A 2012–2017 közötti időszak céljai</i>	14
4.1.1. A stratégiai célok	14
4.2. <i>A képzési profil alakítása</i>	17
4.3. <i>A nevelőtestület munkájának javítása</i>	17
4.3.1. A munkafegyelem betartása, betartatása	17
4.3.2. Tantervi fegyelem.....	18
4.3.3. A tanári adminisztráció.....	19
4.3.4. A tanórán kívüli nevelőmunkában való részvétel	19
4.3.5. Pedagógus-továbbképzés, a pedagógusok felkészültsége.....	19
4.4. <i>A személyi feltételek alakítása</i>	20
4.4.1. A pedagógusok	20
4.4.2. A nem pedagógus alkalmazottak	22
4.4.3. A szervezet fejlesztése, a munkahelyi légkör javítása	22
4.5. <i>Diákönkormányzat</i>	23
4.6. <i>Az iskolai szülői szervezet</i>	23
4.7. <i>Minőségirányítás</i>	24
4.8. <i>Külső kapcsolatok</i>	24
5. Gazdasági program	26
6. Összegzés	28
7. Mellékletek	29

2. Szakmai önéletrajz

Az általános és középiskolát Bátaszéken végeztem. 1976-ban érettségiztem kitűnő eredménnyel, majd sikerrel felvételiztem a szegedi József Attila Tudományegyetem Természettudományi Karának matematika-fizika tanári szakára. Egyetemi tanulmányaimat 11 hónapos sorkatonai szolgálat után 1977-ben kezdtem meg. Szüleim anyagi helyzete miatt tanulmányi szerződést kötöttem a Tolna Megyei Tanács VB Művelődésügyi Osztályával.

1982-ben szereztem meg diplomámat, jó eredménnyel. A Tolna Megyei Tanács VB Művelődésügyi Osztálya hozzájárulásával Bács-Kiskun megyében, a jánoshalmi Radnóti Miklós Gimnáziumban kezdtem dolgozni.

1984 óta szaktárgyaimon kívül a filozófia tantárgyat is tanítom, ezért 1985-ben felvételiztem a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kara levelező tagozatának középiskolai filozófia tanári kiegészítő szakára, amelyet 1988-ban kitüntetéses oklevéllel végeztem el.

1986-tól a dunaújvárosi Széchenyi István (akkor még Münnich Ferenc) Gimnáziumban dolgozom. Három szaktárgyamon kívül nagy érdeklődéssel foglalkozom számítástechnikával is, autodidakta módon képezem magam, két éven keresztül tanítottam is e tárgyat. ECDL START vizsgával is rendelkezem.

1994-től 1998-ig külső szakértőként tagja voltam Dunaújváros MJV Önkormányzata Oktatási Bizottságának, ahol elnökhelyettessé választottak. Tevékenyen részt vállaltam az akkori iskolaátszervezések folyamatában, egyik kidolgozója voltam a városi oktatási koncepciónak, illetve a finanszírozás megújítását célul kitűző feladatarányos finanszírozási tervnek, melyet sajnos nem sikerült elfogadtatnunk a város önkormányzatával.

A Pedagógusok Szakszervezetének 1981-től 1992-ig voltam tagja, 1993-ban több kollégámmal együtt megalakítottuk a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezetének iskolai csoportját, melynek 1998-ig vezetője is voltam. Kollégáim megválasztottak a PDSZ egyik városi ügyvivőjének is. 1996 ősztől 1998 ősziig Fejér megye delegáltjaként tagja voltam a PDSZ Országos Választmányának.

1997. január 1-jétől általános igazgatóhelyettesként dolgozom munkahelyemen, ennek következtében azóta – egyetlen kivételtől eltekintve – szüneteltetem szakszervezeti tisztségeim ellátását.

1997 és 1999 között elvégeztem a BME közoktatás-vezetői szakát.

2005-ben elvégeztem a matematika emelt szintű érettségi vizsgáztatói feladatok ellátásához szükséges 30 órás tanfolyamot.

2006 nyarán pályázó hiányában egy évre megbízást kaptam iskolám igazgatói feladatának ellátására, 2007-től az iskola igazgatója vagyok.

A magyar oktatásügy, s ezen belül a gimnáziumok oktatási rendszere is jelentős átalakulásban van. Az ezzel kapcsolatos feladatok, ezek átgondolása, az országos és helyi körülmények alapos áttekintése és megismerése, az iskola jövőjéért, nevelő-oktató munkájáért érzett felelősség késztetett arra, hogy alapos megfontolás után újra megpályázzam az iskola igazgatói állását.

3. Helyzetelemzés

3.1. A gimnázium szerepe a város közoktatásában

A Széchenyi István Gimnázium, illetve jogelődje, a dunaújvárosi Általános Gimnázium, majd Münnich Ferenc Gimnázium 1953-ban nyitotta meg kapuit a város első középiskolájaként a tanulók előtt.

Az elmúlt 58 évben az intézmény profilja folyamatosan követte a társadalmi igények változását. Az általános tagozatú osztályok mellett a 60-as években indultak a válogatott képességű diákokból álló orosz-, illetve matematiktagozatos osztályok, amelyek a 70-es években kiegészültek a testnevelés-, ének-zene tagozatos osztályokkal, melyek általában fél-fél osztályos oktatási formában szerveződtek. A 80-as évek közepén az új „fakultációs rendszer” egy rövid átmeneti időre visszaszorította a tagozatos osztályokat, de gyorsan beigazolódott, hogy a két szervezési forma jól kiegészítheti egymást. Így alakult ki a mai „tagozatos” oktatási szerkezet: fél-fél osztály matematika-fizika, angol nyelv, illetve német nyelvi tagozat. A 2009/2010-es tanévtől a jelentkező szülői igényeknek megfelelően az általános képzés terhére elindítottuk a magyar-történelem (humán) tagozatunkat is fél osztályban, amely azóta is nagy népszerűségnek örvend, kiemelkedően magas a jelentkezők száma. A közoktatási törvényben előírt kötelezettségünknek megfelelően a 2010/2011-es tanévtől kezdődően meghirdettük nyelvi előkészítő (öt évfolyamos) osztályunkat is (először angol-német, majd azóta csak angol nyelvből), de ez a képzésünk a jelentkezők alacsony száma miatt nem indult el eddig.

Az iskola épülete a jelenleg működő 20 osztály számára ideális, még egy osztályt tudnánk elhelyezni. Ezért ha elindul a nyelvi előkészítő osztályunk, akkor – fájó szívvel, de – le kell mondanunk az angol- és némettagozat indításáról, amelyet nagyon sajnálnánk.

1992-ben – a nevelőtestület döntését követően – az önkormányzat támogatásával, a minisztérium egyedi engedélyével elindítottuk a nyolcosztályos gimnáziumi oktatást, amely napjainkban is prosperál, és kedvelt oktatási formája a város és a városkörnyék tanulóinak. A többszörös túljelentkezés miatt csak a legjobbak jutnak be, hiszen évente csak egy nyolc évfolyamos osztály indul. Ennek a képzési formának egyik előnye az,

hogyan a gyerekek válogatottak, jó képességűek, a bennük meglevő motiváció, a tanulni akarás már eleve magasabb színvonalú munkát tesz lehetővé.

A nyolcosztályos gimnázium feladata, hogy – a szó hagyományos értelmében is – általánosan művelt, idegen nyelveket beszélő és minden értelmiségi pályára alkalmas fiatalokat neveljen, növendékeinek túlnyomó többségét az egyetemi és főiskolai továbbtanulásra készítse fel. Ennél a képzési formánál tehát kiemelt tehetséggondozásról van szó.

Emellett azonban a gimnázium a munkába állásra való felkészítést is feladatának tekinti. De csak abban az értelemben, amennyiben felruhazza diákjait az értelmes munkavégzés megkívánta készségekkel: az önálló ismeretszerzés, az önművelés, a kreativitás, a problémaérzékenység és a társadalom életében való aktív részvétel, a kulturált életvitel képességével.

A középiskola intézménye sohasem vállalkozik minden emberi képesség iskolázására. Létezése pillanatától a képességek egy meghatározott osztályát részesíti előnyben. A gimnázium elsősorban a fiatalok erkölcsi arculatát formálja és az intellektuális képességeket fejleszti. Nem vállalja, nem is vállalhatja magára a szakképzés feladatait, csak annak intellektuális megalapozását.

Erre egyre nagyobb szükség is van, hiszen az Egyesült Államok-beli, illetve az EU-s statisztikák alapján tudjuk, hogy napjainkban mire egy munkavállaló nyugdíjba megy, átlagban 7-8 különböző szakmában (és ennél jóval több munkahelyen) dolgozik. Erre csak úgy lehet képes, ha megtanítjuk az önálló tanulásra, felruházzuk a folyamatos önképzés és az életfogytig tartó tanulás képességével.

Már ma is gyakori eset, hogy végzett tanulóink – amennyiben nem nyernek felvételt azonnal valamelyik felsőoktatási intézménybe – városi vagy városon kívüli intézményben folytatják tanulmányaikat közép- vagy felsőfokú OKJ-s szakma megszerzése érdekében. Tapasztalatunk és visszajelzéseik alapján tudjuk, hogy diákjaink ott is jól meg tudnak felelni a követelményeknek. Szakmai ismereteiket aztán a felsőoktatásban is jól tudják kamatoztatni, vizsgáikat gyakran elfogadják a bolognai folyamatra alapuló, kreditrendszerű képzésekben.

3.2. A gimnázium ma

3.2.1. Pedagógusok

Intézményünk engedélyezett költségvetési létszáma 57 fő, ebből a pedagógusok engedélyezett létszáma évek óta 43 fő, jelenleg ebből csak 36 van betöltve. Ennek alapvető oka, hogy költségvetésünk szűkössége miatt „olcsóbb” a feladatot túlórában elláttatni a kollégákkal, mint kinevezéssel.

A közismert nehézségek ellenére sem beszélhetünk az iskolától, illetve a pályáról való elvándorlásról. Az elmúlt öt évben egyetlen kolléganőnk változtatott munkahelyet, családi okok miatt elköltözött a városból, és másik középiskolába ment dolgozni.

Az elmúlt öt év alatt több kollégánk is elérte a nyugdíjkorhatárt. Jellemzőnek mondható, hogy bár kérték az ún. „előrehozott nyugdíj” megállapítását, közalkalmazotti jogviszonyukat nem szüntették meg, azaz teljes értékű munkát végeztek. Mi nagyon örültünk ennek, hiszen azon túl, hogy ragaszkodnak közösségünkhöz, jól érzik magukat köztünk, több évtizedes tapasztalataikat felhasználva nagymértékben segítik a fiatalabb kollégákat, emelve oktató-nevelő munkánk színvonalát.

A bekövetkezett törvényi változások következtében jövőre egy tanárnőnk fog még „korhatár előtti ellátás”-ban részesülni, utána néhány évig nem lesz nyugdíjba vonulónk. Megfelelő pótlásukról körültekintően, pályázati úton próbálunk gondoskodni évek óta, sajnálattal kell azonban elmondanunk, hogy főleg a természettudományos tantárgyak esetén (biológia, kémia, fizika) egyre nehezebb ez.

Érdekességként megemlítem, hogy jelenlegi tantestületünk több mint fele dolgozik tanárként úgy, hogy gimnazista diákként is ennek az intézménynek volt a tanulója.

Kollégáink közül példamutatóan sokan vettek részt egyetemi szintű továbbképzésen. Közelítünk ahhoz, hogy tantestületünk 100 %-osan egyetemi végzettségű (H besorolású) tagokból álljon. Az „I” kategóriába (pedagógus szakvizsgával rendelkezők) jelenleg tizenegyen tartoznak. Egy fő egyetemi doktorátussal J besorolású.

Kollégáim nagy hangsúlyt fektetnek szakmai és önképzésükre. A képzési és tandíjak megemelkedése, a normatív támogatás csökkenése miatt azonban úgy ezek, mind a hétvévenkénti kötelező 120 órás képzések elvégzése egyre nagyobb anyagi terhet ró valamennyiünkre.

Szakmai elismertségünket jelenti, hogy testületünkben is írtak tankönyveket, illetve vesznek részt különböző nyelvvizsgabizottságok munkájában. Két éve tagjai

vagyunk a SMART Referencia Iskolák országos hálózatának, több kollégánk új IKT módszereket sajátított el, IKT anyagokat készít, bemutató órákat tart a város és városkörnyék pedagógusainak.

Mindezek talán jól jellemzik a tantestület innovációs készségét.

Kollégáim munkáját az utóbbi öt évben több kitüntetéssel ismerte el önkormányzatunk, minisztériumunk, illetve különböző szervezetek:

- Magyar Köztársasági Érdemkereszt ezüst fokozata: 1 fő;
- Németh László-díj: 2 fő;
- Arany Katedra Emlékérem: 4 fő;
- Magyar Asztronautikai Társaság Nagy Ernő-emlékérem: 1 fő;
- MOL Group MesterM Díj: 1 fő;
- Pedagógus Szakszervezet Eötvös József-emlékérem arany fokozata: 1 fő;
- Kontra György-díj: 1 fő;
- Ericsson-díj: 1 fő;
- Magyar Testnevelőtanárok Országos Egyesülete aranyérme: 1 fő;
- pedagógus kutatói pályadíj: 1 fő;
- Dunaújvárosért Díj: 1 fő;
- Pro Cultura Intercisae Díj: 1 fő;
- Dunaújváros Érdemes Pedagógusa Díj: 2 fő;
- Dunaújváros Oktatásügyéért Díj: 3 fő;
- Pedagógus Életpályáért Emlékérem: 4 fő;
- Örökmozgó Díj: 1 fő.

Iskolánkban hat szakmai munkaközösség működik, az eddigi vezetők megbízása 2012-ben jár le, választásukra az új igazgató kinevezését követően kell majd sort keríteni. Megítélésem szerint összességében jól dolgoznak a munkaközösségek külön-külön és együttesen is, a személyi ellentétek csökkentésével még hatékonyabbá tehető munkájuk. Nem hallgathatom el, hogy nálunk is vannak problémák, ezeket azonban igyekszünk emberségesen, de az iskola, a tanulók érdekének megfelelően megoldani.

Összefoglalva leszögezhetjük, hogy tantestületünk összességében jól végzi feladatát, a stabilitás a jellemző rá.

3.2.2. A nevelő-oktató munkát segítő dolgozók

Az iskola nem pedagógus dolgozói is megfelelnek a velük szemben támasztott követelményeknek, munkájukat jól végzik. Úgy vélem, közös céljaink érdekében jól tudunk együtt dolgozni, maximálisan segítjük egymás munkáját. Természetesen időnként vannak ellentétek, de eddig minden esetben sikerült feloldanunk azokat. Az iskola fegyelmi helyzetének romlása miatt, továbbá a fokozott vagyonvédelem biztosítása végett szükségünk lenne egy felnőtt délelőtti portás alkalmazására is.

3.2.3. Tanulók

Az iskola tanulólétszáma az elmúlt 5 év során kis mértékben változott, nem számottevően csökkent, tanulóink létszáma jelenleg 634 fő. A létszámcsökkenés fő okának – a gyerekek számának országos szinten történt csökkenése mellett – az utóbbi években a szülők körében egyre népszerűbb magángimnáziumok, egyházi iskolák, két tannyelvű gimnáziumok megjelenését tekintjük.

A nyolcosztályos gimnáziumi képzésünkön – tekintettel a nagy érdeklődésre, a fellebbezések során felvételt nyertek magasabb számára – meglehetősen magas osztálylétszámok alakultak ki. Mivel az elmúlt ötéves ciklust jellemző gazdasági megszorítások ezt a képzési formát sújtották a legjobban – elsősorban a csoportbontások csökkentése miatt –, ma már egyértelmű, hogy ezek a magas osztálylétszámok veszélyeztetik a korábbiakban jellemző magas színvonalú pedagógiai munkát, emiatt gondolkodunk a felvételi keretszámunk szűkítésén.

Diákjaink jelenleg 20 osztályban tanulnak, az átlagos osztálylétszám 31,7 fő/osztály.

Hosszabb távon is elmondható, hogy iskolánk tanulóinak általában 65 %-a dunaújvárosi lakos, 35 %-a pedig vidékről bejáró, illetve kollégista. (A városiak aránya a 2005/2006-os tanévben 65,6 % volt, a jelenlegi tanévben pedig 60,4 %.) A tendencia magyarázható a városból történő kiköltözésekkel, a bejárók túlnyomó többsége ugyanis a városkörnyéki községekben lakik. Az elmúlt két évben megfigyelhető a Duna túlsó partján fekvő településekről jelentkezők számának emelkedése is, amely már az időközben felépült Duna-híd hatása.

A jelentkezési lapot kitöltő diákok mindegyike részt vesz a felvételi eljárást megelőző, országosan egységes írásbeli vizsgán, a tavalyi évtől eltekintve a nyolcosztályos képzésre jelentkezők is.

Az utóbbi években stabilizálódott a nyolcosztályos képzésre jelentkező diákjaink száma, a jelentkezési arány 150-200 % között alakul általában.

A négyosztályos képzés esetén is a maximálishoz közeli osztályokat indítunk (csak a fellebbezésekre hagyott helyeket nem töltjük fel), mert a jelentkező tanulók majd mindegyikét alkalmasnak tartjuk a gimnáziumi továbbtanulásra.

A hagyományos négyosztályos képzési formában az idei tanévre a háromosztálynyi, azaz 102 helyre 283-an jelentkeztek. Meg kell azonban jegyezni, hogy a felvételi eljárás következtében a középiskolák ezekből a számokból nem teljes mértékben

következtethetnek a túljelentkezés mértékére, hiszen a nyolcadikos diákok akárhány középiskolába jelentkezhetnek, s ezek megjelölt sorrendjét csak a felvételi központ ismeri. Ezért mi is azt tartjuk a legfontosabb pozitív tényezőnek, hogy nem csökken, sőt egyes tagozatokon nő a jelentkezők száma annak ellenére, hogy a végzős nyolcadikosoké tudvalevően egyre inkább csökken.

Ezen belül a különböző tagozatokon a túljelentkezések a következőképpen alakultak:

– általános tagozat	679 %;
– matematika–fizika tagozat	376 %;
– angol nyelvi tagozat	435 %;
– német nyelvi tagozat	288 %;
– humántagozat	588 %.

Az általános iskolai beiskolázási mutatók kedvező alakulásában legnagyobb értéknek mégsem a viszonylagosan magas keresletet tartjuk alapvetően fontosnak, hanem azt, hogy sikerült a város és a vonzáskörzet iskoláival, a diákokkal és szüleikkel olyan kapcsolatot kialakítanunk, amelynek során személyesen tájékozódhatnak a gimnáziumról (nyitott nap, nagyon magas látogatottságú iskolai honlapunk), meggyőződhetnek intézményünk értékeiről, így valóban azok a diákok jelentkeznek hozzánk, akik erre hivatottak.

3.2.4. Eredményeink

Egy középiskola, főként pedig gimnázium egyik legfontosabb kimeneti mutatója az egyetemekre, főiskolákra felvett diákok számának, arányának alakulása. A Széchenyi István Gimnáziumban ezek az eredmények évek óta tendenciózusan jók.

Sajnos 2007-től nem jelenik meg az Országos Közoktatási Intézet Kutatási Központ „A középiskolai munka néhány mutatója” című kiadványa, továbbá a felsőoktatási intézményektől sem kapunk visszajelzést tanulóinkról, ezért csak a végzős osztályfőnökök (a tanulók bementésén alapuló, így nem biztos, hogy helytálló) adatai alapján tudjuk elmondani, hogy az iskolák felsőoktatásra felkészítő munkájának hatékonyságát legjobban mutató felvettek/érettségizettek arány intézményünkben 70-80 % körül alakul évek óta. Ez az arány tükrözi a legjobban, hogy a tanulók hány százalékát teszi az iskola a továbbtanulásra fogékonyvá és alkalmassá, illetve irányítja olyan felsőoktatási intézménybe, ahol felvételi esélyei a legjobbak.

Ehhez kapcsolódik szorosan az érettségizett tanulók közép- és emelt szintű érettségi vizsgaeredménye, amely az utolsó négy évben a következőképpen alakult:

2008. május–június

- Összes vizsga száma: 631
- Érdemjegyek átlaga: 4,25
- Százalékok átlaga: 71

2009. május–június

- Összes vizsga száma: 594
- Érdemjegyek átlaga: 4,27
- Százalékok átlaga: 73

2010. május–június

- Összes vizsga száma: 713
- Érdemjegyek átlaga: 4,29
- Százalékok átlaga: 74

2011. május–június

- Összes vizsga száma: 658
- Érdemjegyek átlaga: 4,06
- Százalékok átlaga: 69

A továbbtanulási eredményeinket előkészíti és segíti az iskolákban és iskolán kívül folyó versenyek felkarolása. Elvünk, hogy csak javára válik tanulóinknak, ha minél több helyen és módon mérik össze tudásukat más diáktársaikkal. A versenyek szintje nagyon különböző. Háziversenyektől a nemzetközi versenyekig válogathatnak az érdeklődők a nekik megfelelő szintű próbák közül. Ez a versenyház általában tanulóink több mint egyharmadát érinti, tehát egyáltalán nem elhanyagolható tényező. Ez egyben azt is jelenti, hogy iskolánkban a tudásnak, törekvésnek megfelelő értéke van.

A versenyekre felkészítő tanárokat szeretnénk erkölcsi és anyagi elismerésben részesíteni. Sajnos, főleg az utóbbi ütközik nehézségekbe, hiszen a Kjt. bérezési rendszere, valamint a jutalmazási lehetőség már hosszú évek óta történő elmaradása erre nem ad lehetőséget. Szerencsére kollégáink közül nagyon sokan e nélkül is nagy lelkesedéssel végzik ezt a fajta tevékenységüket.

További gond, hogy az utóbbi évek gazdasági megszorításai következtében nincs elég órakeretünk a tehetséggondozási feladatok ellátására, mert a széles körben szükséges csoportbontások (elsősorban a két idegen nyelv, informatika, matematika, emelt szintű érettségi felkészítők) felhasználható óraszámainkat felemésztik.

Az öt év alatt elért sok-sok eredmény felsorolását nem teszi lehetővé pályázatom korlátozott kerete, ezek részletesen megtalálhatóak a tanévzáró értekezlet jegyzőkönyveinek mellékleteiben. Ezért csak a legrangosabb, az ország összes középiskolása számára meghirdetett Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny országos döntőiben a tanulóink által elért eredményeinket (helyezéseinket) sorolom föl:

- magyar irodalom: 8.; 15.; 21.; 23.; 25.; 29.,
- magyar nyelv: 21.; 28.; 30.,
- fizika: 12.; 28.,
- mozgóképkultúra és médiaismeret: 5.; 26.,
- művészettörténet: 5.; 17.,
- német nyelv: 2.; 25.
- földrajz: 1.,
- kémia: 26.

Az utóbbi évek megfigyelhető tendenciája, hogy egyre növekszik a különböző országos kiírású versenyeken pályázataikkal díjat nyert tanulóink száma. Ők egy-egy tudományos témakört dolgoznak fel, főleg a természettudományok területén.

Az elmúlt öt év mindegyikében több diákunk is kijutott egy-egy nemzetközi verseny külföldön szervezett döntőjébe.

Köszönet illeti a kollégákat, akik változatlan energiával végzik tehetséggondozó tevékenységüket. Szintén köszönetem fejezem ki a Széchenyi István Iskolafejlesztési Alapítványnak, a kuratórium tagjainak, hogy anyagilag is támogatják az iskola ilyen irányú tevékenységét, elsősorban a nevezési díjak és az utazási/részvételi költségek fedezésével. Köztudomású, hogy iskolánk mindig is nagyon nagy hangsúlyt fektetett a tehetséggondozásra, a versenyeztetésre – ez a tevékenységünk jól ismert a város, a szülők, az ország középiskoláinak körében –, de sajnos mindez veszélybe került az anyagi lehetőségek beszűkülésével. Ezért jelent nagyon sokat az alapítvány segítsége.

3.2.5. Tárgyi feltételek, gazdálkodásunk

A tárgyi feltételekre áttérve elmondhatom, hogy bár az előírt helyiségek, eszközök és felszerelések összességében rendelkezésre állnak, azonban anyagi leromlásuk, illetve szellemi elavultságuk miatt cserére szorulna jelentős részük. Több mint negyvenöt éve épült iskolánkban fel kellene újítani a vizesblokkokat, a lapos tetős épületszárnyunkat, hogy csak a legfontosabbakat említsem. A többi probléma részletezésére nem térnék ki, mert ezek minden évben szerepelnek a beadott felújítási igényeink között.

Eszköz- és felszerelésünk megújítására az utóbbi években szinte alig tudtunk saját költségvetésünkől költeni, amit sikerült beszereznünk, azt a Fejér Megye Közoktatásáért Közalapítványhoz beadott pályázatokkal, illetve a Széchenyi István Iskolafejlesztési Alapítvány segítségével tudtuk megvásárolni, amiért nagy köszönettel tartozunk nekik.

A következőkben az intézmény gazdálkodásáról, pénzügyi helyzetéről szeretnék kivonatos tájékoztatást adni.

A gimnázium gazdálkodását mindig is a költségek minimalizálására való törekvés jellemezte. Irányításom alatt az intézménynél indokolatlan beszerzés nem történt, kiadásaink az alapfeladat ellátása érdekében történtek. Munkám során igyekeztem az aktuális jogszabályok szerint eljárni. Iskolánk saját bevételeit lehetőségeink szerint évről évre növeltük, az adódó pályázati lehetőségeket – az iskola pedagógiai programjának figyelembevételével – igyekeztünk maximális mértékben kihasználni.

A fenntartó önkormányzat egyre súlyosabb anyagi helyzete miatt 2009-től a gazdálkodásunkat egyre inkább a forráshiány jellemezte, ellátmány hiányában a kiadásainkat minimalizáltuk. A Polgármester Urak kiadáscsökkentésre vonatkozó utasításait maradéktalanul betartottuk, iskolánkban megszüntettünk minden béren felüli juttatást.

Bármilyen takarékosági intézkedéseket léptettünk is érvénybe 2010-ben, a 2007 óta elvont 38 627 eFt-ot nem tudtuk kigazdálkodni.

A 2010–11. évi gazdálkodásunkat is a maximális takarékoság jellemezte. Az önkormányzat likviditási problémái miatt az előző évektől eltérően, 2010 áprilisától nem utalta intézményünk részére a havi ellátmányt.

Ez a gyakorlat minden téren akadályozta a mindennapi munkát, a zavartalan működést. A bérleti díjából befolyó saját bevételünket használhattuk a napi működési kiadásokra, azok pedig nem akkor és nem olyan mértékben folytak be, ahogy szükségünk lett volna rá. Alapvető dolgokat nem vehettünk meg (bélyeg, boríték, tisztítószer, irodaszer, karbantartási anyag). A szűkösen befolyó bevételeink felhasználásánál még azt is figyelembe kellett vennünk, hogy az intézmény riasztórendszerének üzemeltetési havi díját és a telefonszámlák összegét mindenképpen ki tudjuk fizetni, hiszen ezek nélkül nem üzemelhetünk. A fénymásoláshoz szükséges papírokat a tanulóktól kérjük. A

hóközi kifizetésekre alkalmanként a fenntartótól kellett megkérni a fedezetet. 2011-ben ez a helyzet csak tovább romlott.

Emellett szabad pénzmaradványunkat is elvonták, és a fenntartó általános tartalékába helyezték át.

2011-ben is bevételeink maximális növelésére törekedtünk (tanfolyam lebonyolításához adtunk bérbe tantermet, megemeltük az iskolai büfé bérleti díját), a kiadásokat pedig minimálisra csökkentettük. Saját bevételeink azonban nem fedezhetik az intézményfinanszírozás csökkenése miatt kieső összeget, ezért várhatóan több mint 7 millió forintnyi szállítói tartozást át kell vinnünk 2012-re.

Fentiek miatt a 2010–11. évet érintően gazdálkodásról nehéz beszélni. Remélem, hogy az önkormányzatok anyagi helyzetén javító – már megtett, illetve előkészületben lévő – kormányzati intézkedések után ezek a problémák megoldódnak.

4. Vezetői program

4.1. A 2012–2017 közötti időszak céljai

4.1.1. A stratégiai célok

Az elmúlt esztendőkből az iskolában kialakult oktatási-nevelési rendszer megtartása, a kiemelt képzési profiljaink (matematika–fizika, angol és német nyelvi, illetve humán emelt szintű képzés, nyolcosztályos gimnázium) erősítése, a pedagógiai innovációk támogatása révén egy olyan közös alkotótevékenységet kívánok leendő vezetőtársaimmal együtt továbbfejleszteni, amelyet reményeim szerint négy pillér: a korszerűség, a kreativitás, a képességfejlesztés és a kooperáció kell hogy jellemezzen. Folytatni szeretném a hat éve elkezdett, megítélésem szerint már a fenti célok érdekében végzett munkánkat.

Korszerű, amennyiben hatékony és esélyteremtő (tehetséget gondoz és hátrányokat kompenzál). Kreatív, amennyiben sokféle kapcsolatteremtésre, konfliktus feldolgozásra képes. Képességfejlesztő, amely az ismeretet, a tantárgyat csak eszközként használja a képességek fejlesztéséhez, a készségek kialakításához. Kooperatív, fejleszti és igényli a közös alkotómunkát az oktató-nevelő munkában éppúgy, mint az iskola teljes tevékenységrendszerében.

Harmincéves tanári pályám alatt legfontosabb elveim nem változtak, csak finomodtak, a gyakorlat által árnyaltabbá váltak.

Az első, hogy minden ember értéket hordoz. Ezt azonban világra kell segíteni. Olyan körülményeket, feltételeket kell teremteni, hogy ez megvalósulhasson, hogy mindenki a képességei szerint a legjobban teljesíthessen. Ez igaz a tanár-diák, a diák-diák kapcsolatban éppúgy, mint a vezető-beosztott viszonyban. Ennek már mutatkoztak az eredményei a korábbi időszakban is: a tanulmányi eredményeink egyenletes növekedése, a versenyeredmények javulása, az egyre szaporodó OKTV-döntősök száma, a művészeti versenyek állandósult megyei és regionális díjai. A kiemelkedően tehetséges diákjaink eredményei, az előrehozott érettségik nagy száma, a nyelvvizsgák számának dinamikus növekedése, az önálló kulturális produkciók létrehozása – és mindezek tanári segítése – szintén fontosak. Ugyancsak jelzik eredményeinket a hátrányos helyzetű tanulók segítése terén elért sikereink, a máshonnan átvett diákok

zökkenőmentes beilleszkedése, a tőlünk lemorzsolódók alacsony száma. E folyamat fontos részének látnám, ha sikerülne a Széchenyi István Iskolafejlesztési Alapítvány céljai közé beilleszteni a rászoruló gyerekek támogatását is.

Az eltelt évek alatt sok éven át nyújtott kiemelkedő oktató-nevelő munkájáért több kollégánk is kitüntetést kapott, számos tanárunk teljesítményét a versenyekre való felkészítésért ismerték el.

Határozott a törekvésem arra, hogy lehetőség szerint minél egyenletesebben osszuk el a nevelőtestületre háruló munkát.

Természetesen ezen a területen még van mit tenni. Keveslem a szakkörök, a tehetséggondozó diákkörök, önképzőkörök számát. Sajnos az elmúlt öt évben sem sikerült megfelelően működő iskolarádiót és iskolaújságot létrehozni, elsősorban a diákok érdeklődésének és ez irányú tenni akarásának hiányában. Bár az utóbbi öt évet illetően jelentőset léptünk előre (dicséret illeti a DÖK-öt a gólyatáborok, a Széchenyi-hetek, az éjszakai focik, az ifjúsági napok és egyéb rendezvények egyre színvonalasabb és egyre nagyobb tömegeket érintő megszervezése miatt), még mindig vannak általunk nem kellően kiaknázott lehetőségek a diákönkormányzat tevékenységében is. Az ifjúságvédelmi tevékenység során pontosabb felderítést, a rászorulóknak segítségének és a drogprevenciónak az osztályfőnökökkel és szaktanárokkal történő koordinációját szeretném megerősíteni. E célból belső pályázatokat is lehetne, kellene hirdetnünk.

Második elvem, hogy minden szintű és rangú munkának a legmeghatározóbb eleme, mintegy „életereje” a motiváció. Kiemelten fontosnak tartom a motiváció erősítését, amely minden feladatvégzés alapja. A diákok sikerei és örömei mögött ott van a kellő motiváció, amely egyrészt a kellő önismeretből és a szülői támogatásból ered, másrészt a folyamatos tanári motivációból. Ez jellemzi az igényes tanári, diákvezetői és felnőtt vezetői munkát egyaránt. A módszertani kultúránk egyik legnagyobb fejlesztési lehetősége éppen ebben áll. A sokoldalú és igényes értékelés erős motivációt jelent a tanuló számára. Belső vizsgáinkon a szóveges értékelések bevezetését nagyon pozitív elemnek tartanám. Jó lenne, ha egyre több kollégánk alkalmazná pedagógiai gyakorlatában azt a módszert, amikor a tanulók egymást értékelik. A pedagógusértékelés, az óramegbeszélések során a fejlesztő cél maga után vonja a kellő motivációt, amely az eredményes munkavégzés, ezáltal a sikerek záloga. Nagyon fontos, hogy együtt gondolkodó, közös cselekvésre kész kollektívánk tovább erősödjön,

ahol mindenki kölcsönösen tiszteli a másikat. A külső körülmények – a megszorítások, az óraszámok várható emelkedése – ezek ellen hatnak ugyan, de ez ennek ellenére nagyon fontos cél kell hogy maradjon. Sokféle ember, sokféleképpen foglalkoztatott munkavállaló nem fog soha egy nagy baráti társaságot alkotni. De a közös tantestületi kirándulások, az innovációra, a tapasztalatcserére alapozott továbbképzések, a munkaközösségek tevékenysége, az egy osztályban tanító tanárok eszmecseréi igen figyelemreméltóak. Nagyon pozitív a tapasztalatom – a már hat éve bevezetett – iskolavezetés–diákönkormányzat, iskolavezetés–munkaközösség-vezetők, iskolavezetés–KT és szakszervezet közötti rendszeres megbeszélések vonatkozásában. A felelősségvállalás, az alkotó együttműködés, az igényes viták jellemezték ezen megbeszélések légkörét. Úgy érzem, közvetlen vezetőtársaimmal, a korábbi évek munkájára alapozva igazi csapatot hoztunk létre. Termékeny vitákban érleljük ki az álláspontunkat. Mindenki egyre inkább érzi az önálló döntési területét, és az én egyszemélyi felelősségem – úgy látom – egyáltalán nem telepszik rá az egyéniségükre. Folyamatosan tanulunk egymástól. Mind a négyen más-más értékeket hordozunk, amelyből – hitem szerint – profitál az iskola. Amennyiben a pályázatom eredményes lesz, úgy velük képzelem el a folytatást, amelyhez kérem majd a nevelőtestület támogatását.

A Közalkalmazotti Tanács korábban nem mindig találta a helyét, néha nem érezte azokat a hangsúlyokat, amelyek az érdekek képviselőjét, illetve a vezetői és a nevelőtestületi döntések segítését jelentenék. Ugyanakkor kiemelkedő szerepet játszott a nevelőtestület egységének megtartásában (kirándulások, tantestületi vacsorák szervezése stb.).

Harmadik elvem az ún. pozitív pedagógia kialakítása. Nagyon sokat jelent diáknak és tanárnak egyaránt, ha elismerik, dicsérik. A hibák kijavítása is könnyebb, ha érződik a segítség, az együttműködés igénye, a jobbítás, a fejlesztés szándéka. Nagyon fontos az ellenőrzés, a visszacsatolás, a megerősítés vagy a korrekció – sajnos erre nem mindig jutott a megfelelő mértékben időnk. Vezetőtársaimmal együtt támogatjuk a diákok és a pedagógusok önállóság iránti természetes igényét, lehetőséget adva és segítséget nyújtva kezdeményezéseikhez. Hiszem, hogy mindezen elvek következetes érvényesítésével biztosítható a nyugodt, alkotó légkör, a jó szellemű iskolaközösség.

4.2. A képzési profil alakítása

A (dunaújvárosi Általános – Münnich Ferenc –) Széchenyi István Gimnázium története során számos újítást vezetett be. Korán bekapcsolódott a tagozatos képzés, majd a fakultációs rendszer kialakításába, bevezette – komoly városi ellenvetések ellenére – a nyolcosztályos képzési formát, illetve az emelt szintű képzéseket.

Ez a bátorság, kezdeményezőkézség kialakított egy változatos képzési rendszert, amellyel széles körű szülői és diákérdeklődést tudunk kielégíteni. Mindez egybecsengett Dunaújváros MJV közoktatási koncepciójával és a nevelőtestület véleményével egyaránt.

A jelenleg kialakult képzési profilunkat alapvetően jónak tartom, jelentős változtatást nem tervezek.

A nyolc évfolyamos képzés változatlanul népszerű a városi és város környéki jelentkezőink körében.

Továbbra is nagy hangsúlyt szeretnék fektetni a természettudományos képzések fejlesztésére. Az elmúlt évek felvételi eredményei, az iskolai átlagok, az emelt szintű érettségire felkészítő foglalkozásokon résztvevők számának növekedése, a különböző versenyeken elért eredményeink ezt indokolják is. Továbbra is támogatom, hogy ezen tárgyak emelt szintű érettségi felkészítőit a szokásosnál alacsonyabb létszámmal is megszervezhessék a kollégák, amennyiben a jelentkezők komoly szándékkal vesznek részt a munkában. Ezekből a tantárgyakból erőteljesebb szervezőmunkát kell végeznünk a városi szintű foglalkozások érdekében is, amennyiben a fenntartó önkormányzat így dönt.

4.3. A nevelőtestület munkájának javítása

4.3.1. A munkafegyelem betartása, betartatása

Az elmúlt öt évben dolgozóink vonatkozásában két fegyelmi eljárás és néhány fegyelmező intézkedés volt iskolánkban. Az iskolai munkatervben rögzített éves ellenőrzési terv alapján az iskolavezetés és a munkaközösség-vezetők egyaránt ellenőrzést folytattak. A tervben foglalt kiemelt feladatok mellett minden vezető a munkaköri leírásának megfelelően rendszeresen végezte ez irányú feladatát, pl. naplóvezetés, anyakönyvek, ügyelet, tankönyvrendelés, pontos órakezdés ellenőrzése, a megbeszéléseken való aktív részvétel stb. tekintetében. Apróbb problémák esetében

szóbeli figyelmeztetésekre került sor, voltak olyan esetek is, amikor írásbeli feljegyzést is kellett készítenünk.

A fegyelmezett munkavégzés, illetve ennek a betartása alapvetően jellemző nevelőtestületünkre, az órákra való pontos bejárást még erősítenünk kell. Határozottabb felelősségi körökkel, egyénre szabott külön munkaköri feladatokkal nagyobb felelősséget kívánok adni a munkaközösség-vezetőknek. Minden munkaközösség továbbra is saját hatáskörben intézze a versenyeztetést, a hagyományos rendezvényeken rájuk háruló feladatokat, illetve amennyiben lehetséges, a szükséges helyettesítéseket. Lehetséges célként fogalmazom meg az osztályfőnökségre való pályázatot, bár amiatt, hogy az osztályfőnöknek nyolc, illetve négy éven keresztül tanítania kellene az osztályát, egyre nehezebb megfelelő vezetőt találni. A kitüntetett rendezvények hagyományos osztálybeosztását jónak tartom, meg kívánom tartani. A munkatervben tervezett rendezvényeink eddig megszokott magas színvonalának megőrzése érdekében több segítséget, illetve kötelező részvételt várok el kollégáim összességétől.

4.3.2. Tantervi fegyelem

A tanterveket igyekszünk folyamatosan gondozni. 2004-ben dolgoztuk ki a mai tanterveinket – amelyeket nem más iskoláktól vettünk át –, ezeket azóta többször is átdolgoztuk a törvényi változásoknak megfelelően. Ezeknek a figyelemmel kísérése, folyamatos gondozása mindennapjaink feladata – az új köznevelési törvény elfogadása miatt ismét nagy munka előtt állunk.

A tantervek betartását az iskolánkban kötelező tanmeneteken keresztül ellenőrizzük. A munkaközösség-vezetők szerepe és felelőssége ebben nagyon jelentős, de a jövőben nagyobb szerepet szánok az iskolai diákönkormányzat és szülői szervezet jelzéseinek is. Rendkívül fontosnak tartom a tanmenetek és a haladási napló rendszeres összevetését, az esetleges tantervi elmaradások haladéktalan jelentését. Sajnos az elmúlt években is volt erre példa, az idén is, a pótlásra forgatókönyvet készítettünk, és igyekszünk betartatni azt. Ennek a rendszernek további javítása szükséges annak érdekében, hogy a tartós távollétek esetén is sikerüljön a menetrendet tartani.

Továbbá az iskolavezetés nagy segítsége ebben a 2011/2012-es tanévben bevezetett digitális napló, amely lehetővé teszi a folyamatos ellenőrzést, remélem, a jövőben is lesz anyagi forrás erre.

4.3.3. A tanári adminisztráció

A tanári adminisztráció ellenőrzésének kialakult gyakorlata van. Az érintett munkaközösség-vezetők, illetve az igazgató és az általános helyettes rendszeresen ellenőrzik azt: az éves munkaterveket, illetve a tanmeneteket, a féléves, illetve éves beszámoló elkészítését, az anyakönyvek, ellenőrzők és bizonyítványok vezetését, az iskolai statisztikai adatszolgáltatásokat (OSAP, félévi és év végi statisztikák), a tankönyvrendelést. A helyettesítéseket, az igazolásokat és a naplóbeírásokat kéthavonta kontrolláljuk.

Az elmúlt években jelentősen megnöttek az adminisztrációs terhek. Igyekszünk ezeken a nehézségeken jó szervezéssel úrrá lenni. Apróbb hiányosságok azonban sajnos rendszeresen előfordulnak. Folyamatosan felhívom a kollégák figyelmét a pontosságra. Az elkövetkezendőkben még nagyobb figyelmet, a határidők pontos betartását várom el kollégáimtól – éppúgy, ahogy a pedagógusok teszik ezt a tanítványaikkal.

4.3.4. A tanórán kívüli nevelőmunkában való részvétel

Ez elsősorban a diákkörök, szakkörök, sportkört csoportok formájában nyilvánul meg nálunk is. De számos kollégánk – és nem csak az osztályfőnökök – szerveznek és vezetnek különböző kirándulásokat, múzeum- és színházlátogatásokat.

Ezeken kívül a leggyakoribbak még a különböző művészeti alkalmakon, versenyeken, koncerteken, bemutatókon, gálakon való fellépések, illetve a felkérési szereplések. Ugyancsak fontosak a sportolás különböző alkalmain, a diákolimpiai, megyei, városi és házi bajnokságokon való részvétel.

A nevelőtestület munkájának eredményességét a fenntartói és egyéb elismerések bizonyítják.

4.3.5. Pedagógus-továbbképzés, a pedagógusok felkészültsége

A nevelőtestület ebből a szempontból rendkívül aktív. A kollegák döntő része elvégezte a kétszintű érettségi vizsgáztatásra felkészítő tanfolyamokat. Többen szereztek főiskolai diplomájuk mellé egyetemi kiegészítőt, közoktatás-vezetői oklevelet, pedagógus szakvizsgát stb. Rendszeresen fogadunk az ország legkülönbözőbb felsőoktatási intézményeiből hallgatókat vizsgatanításra. Ezt a mentalitásukat, pozitív hozzáállásukat csökkenő anyagi lehetőségeink ellenére is szeretném megtartani, támogatni.

4.4. A személyi feltételek alakítása

4.4.1. A pedagógusok

Az elmúlt évek tanulói létszámának növekedése, az állandósult 20 osztály azt eredményezte, hogy jelenleg 43 pedagógus álláshely áll rendelkezésünkre. Ezeken az álláshelyeken az idei tanévben 36 pedagógust és 2 óraadót foglalkoztatunk.

Az új köznevelési törvényben meghatározott pedagógus kötelező óraszámok és a tanulók számára kötelezően megtartandó órák számának összevetése következtében – jelenlegi olvasatom és ismereteim alapján úgy gondolom – újabb kollégák felvételére lesz szükség. Igaz ugyan, hogy bizonyos órakedvezmények (osztályfőnöki, munkaközösség-vezetői stb.) megszűnnek, illetve más órák (szakkörök stb.) átkerülnek a kötelező óra és a munkaidő 80 %-át jelentő 32 óra közti keretbe, de ez együtt jár azzal, hogy heti kb. 140 órával több foglalkozást kell tartanunk intézményünkben a jelenlegihez képest.

A következő tanévben – a későbbi állami, esetleg önkormányzati döntések tükrében – át kell gondolnunk, hogy hogyan és kikkel tudjuk ellátni a könyvtáros tanári, a szabadidő-szervezői stb. feladatokat.

Örvendetes, hogy jelenleg a tantestület megfelelő a képzettség és a szakos ellátottság szempontjából, mindez a szakmai munka javulását eredményezte. Mint már korábban említettem, eredményesek voltak a tanártovábbképzések. Továbbra is követnünk kell a középtávú tervünket, és évente el kell készítenünk a beiskolázási tervet. (Idén össze kell elfogadnunk a 2013–2017 közötti időszakra vonatkozót.) Elsősorban azokat a továbbképzéseket preferálom, amelyek valóban szükségesek a tanári munka hatékonyabb ellátásához, amelyeket kollégáim a pedagógiai programunkban foglaltak végrehajtásához hasznosítani tudnak. Kiemelt célnak tartom az IKT alapú oktatás erősítését is.

Tovább kell javítanunk az egy osztályban tanító tanárok együttműködését, a nevelőmunkában pedig a gondolkodásra és az egészséges életmódra nevelést.

Sajnos el kell mondanom, hogy a pedagógusok túlterheltnek érzik magukat, különösen néhány szak tekintetében. Több éve képviselt, szilárd meggyőződésem, hogy a kötelező óraszámokat állami szinten, szakonként kellene meghatározni, felvállalva az ezzel járó konfliktusokat is. Nyugat-Európa jó néhány országában ez jól működik, sőt magyar tapasztalatok is vannak e téren.

Tárgyilagosan el kell mondanom, hogy vannak még bizonytalanságok a tanórán kívüli feladatok ellátását illetően. Az elmúlt időszakban stabilizálódott a munkaközösség-vezetők személye, megtalálták helyüket a vezetési struktúrában. Azonban a felelősségi körük további pontosítása a közeljövő egyik fontos feladata lesz.

Az osztályfőnökök sajnos továbbra sem kezelik minden esetben egységesen a közösen elhatározottakat. Bár az elmúlt években sokat sikerült előrelépünk ebben a kérdésben, de még mindig erősíteni kell a kooperativitást az osztályfőnökök között. Az egy osztályban tanító tanárok megbeszélései rendszeresek, eredményesen zajlanak.

Néha apróbb konfliktusok, nézeteltérések vannak a tantestületben, de ezek száma szerencsére csökkent az elmúlt években, és további következetes vezetői munkával talán még tovább lehet csökkenteni ezeket. Gondot okoz a régi, tapasztalt munkatársak távozása, ugyanakkor számos kitűnő kollégával gyarapodtunk az elmúlt esztendőben. Közülük többen is felelősségteljes, külön megbízásokat vállaltak. A közös alkalmak: a névnapok rendszere, a karácsonyi és év végi közös összejövetelek, a nőnap vacsora, a tantestületi kirándulások is kiváló lehetőséget és alkalmat teremtenek a közösség összekovácsolódására. A nevelőtestületen belüli légkör további javítását – a KT segítségével – az egyik legfőbb vezetői feladatnak tartom a jövőben is.

A rongálások, a dohányzás, a fegyelem romlása miatt intenzívebb kapcsolatot kell ápolnunk a szülőkkel. A szülői értekezleteken és a fogadóórákon kívül is rendszeressé kell tenni indokolt esetekben a találkozásokat. Segítségünkre lehet ebben a z idei tanévben indult iskola rendőre program, amelyről azonban tárgyilagosan meg kell állapítanom, hogy még messze nem teljesedett ki. Tovább kell erősíteni a tanári ügyeletet is, ha kell, azok számának növelésével. A bevezetett és a továbbiakban is tervezett nappalos – közcélú munkavállalóként foglalkoztatott – portás is segítséget jelenthet ebben. Az osztályfőnököknek, az ügyeleteseknek, de a nem ügyeletben lévőknek is feladata, hogy az iskolában, illetve az iskolán kívüli rendezvények esetében – külön beosztás nélkül is – figyeljenek a házirend betartására. A diákönkormányzat segítségével, a diákközgyűlésen megfogalmazottak alapján szintén segíthetünk a felmerülő problémák megoldásában. Ezen a területen még nagyon sok – egyre több – teendők van.

4.4.2. A nem pedagógus alkalmazottak

A 2004-es év átszervezéseit követően úgy vélem, sikerült beállnunk egy majdnem elfogadható szintre. Sajnos az adminisztrációs terhek növekedése nem csak a pedagógusokra jellemző, de gazdasági és adminisztratív dolgozóink munkája is megsokasodott. Ennek ellenére gazdasági dolgozóink igyekeznek pontosan dolgozni, megtesznek minden tőlük telhetőt.

Gazdasági kérdésekben a gazdaságvezető személye az igazgató egyik legfontosabb támasza, adminisztratív dolgozóink pedig a sokszor rendkívül rövid határidejű feladatok ellátásában gyors és pontos munkájukkal komoly segítséget nyújtanak.

Szemmel látható az előrelépés a tervszerűségben, de lehet még mit javítani a munkaszervezésen.

Többször jelent problémát a takarítás. Nem elsősorban takarítónőink munkája miatt, hanem mert tanulóink szemetelnek egyre többet. A létszámleépítés következtében nincs délelőtti takarítónk (szükség esetén a portás hárítja el a problémákat). A tanulók közül sajnos egyre többen nem érzik magukénak az iskolát, saját környezetüket, ezért kell fokozottabban ellenőriznünk, és természetesen nevelnünk őket. A legnagyobb gondot a mellékhelyiségek tisztán tartása jelenti. Erre kell nagyobb figyelmet fordítani.

4.4.3. A szervezet fejlesztése, a munkahelyi légkör javítása

A fejlesztés egyik legfontosabb kérdése a tervezőmunka. A pontos tervezés és a megvalósítás figyelemmel kísérése a nyugodt munkavégzés feltétele. Ezért kell elkészíteni a személyre szóló munkaköri leírásokat a pedagógusok esetében is. Ez sok kellemetlenségtől kímélhet meg, segítheti a nyugodt munkavégzést. Az általános, mindenkire vonatkozó feladatok mellett a konkrét, csak az adott kolléga által abban a tanévben előre látható tevékenységeket kell, hogy tartalmazza. Az éves munkatervhez kapcsolódó feladatellátási terv alapján a helyben szokásos módon – a hirdetőtáblára kifüggesztve – szerepelnek majd a verseny- és általános tanári ügyelet, a felvételi, az ünnepek, a rendezvények stb. tanári beosztásai. Ebben továbbra is törekedni kell az egyenletesebb munkaelosztásra.

Iskolai minőségirányítási programunkat – bár a jövőben nem lesz kötelező – most vizsgáljuk felül, a már meglévő dokumentumainkat a pedagógus és a vezetői minősítés elveivel is ki kell egészítenünk, az önkormányzati minőségirányítási terv figyelembevételével. Pontosítani kell a kötelező, tanórákon kívüli feladatokat.

Szeretném a munkaközösség-vezetőket megerősíteni a felelősségben, a döntéselőkészítésben és a döntéshozatalban egyaránt.

Nagyon hangsúlyosnak gondolom a pontos és gyors információáramlást szóban és írásban egyaránt. Szeretném a kialakult jó munkakapcsolatot megtartani a KT-vel, a Széchenyi István Iskolafejlesztési Alapítvány kuratóriumával, a szakszervezeti képviselőkkel minden, a tantestület nagyobb csoportját érintő kérdésben. Ugyanígy a DÖK vezetőjével és a DÖK-patronáló tanárral.

Szeretném, ha a gondok, felmerülő problémák folyamatosan felszínre kerülnének, mert így orvosolhatók. Ebben a KT-ra és a szakszervezetekre továbbra is számítok.

A technikai munkatársakkal, a korábbi évekhez hasonlóan, minden évben munkatársi értekezletet kívánok a továbbiakban is tartani.

Az iskola bemutatkozásának, imázs erősítésének egyre fontosabb terepe az internet, ezért még a jelenleginél is nagyobb szerepet szánok az iskolai honlapnak. Fontos lenne, ha végre elkészülnének az idegen nyelvi oldalak is (angol, német, francia), természetesen csökkentett tartalommal. A jövő feladata megtalálni azokat a személyeket, akik alkalmasak erre, és hajlandók ezen dolgozni.

4.5. Diákönkormányzat

Mindannyian tudjuk és látjuk, hogy diák- és tanárfüggő a mindenkori diákönkormányzat tevékenysége. Sajnos az utóbbi évek társadalmi változásai következtében is egyre nehezebb a megfelelő vezetőket kiválasztaniuk maguk közül, egyre kevesebben hajlandók szabadidejüket feláldozni a közösség érdekében. Emiatt mindannyiunk feladata, hogy segítsük a munkájukat. Az elmúlt években „kötelező” feladataikat komolyan és felelősségteljesen megoldották, de az ötleteik kibontakoztatásában, a szervezőmunkában, a motivációjukban, a segítségükben jelentős feladatunk van. Elsősorban a DÖK-patronáló tanárnak, de az iskolavezetésnek éppúgy, mint az osztályfőnöki munkaközösségnek.

4.6. Az iskolai szülői szervezet

Továbbra is nagy szerepet szánok az iskolai szülői szervezetnek. Az utóbbi években nagyon jól tudtunk együtt dolgozni, segítettük egymást közös céljaink elérésében. Remélem, a kialakult bizalom hosszabb távon is megmarad bennük az iskolavezetés iránt, várjuk ötleteiket, igyekszünk megoldani a felmerült problémákat.

4.7. Minőségirányítás

A célmeghatározásban is szerepel, hogy nagy a jelentősége ennek a területnek. A tanulók természetes igénye, a pedagógiai munka legmeghatározóbb területeinek egyike a diákok munkájának értékelése, tevékenységük ellenőrzése. A sokoldalú motiváció állandó értékelést feltételez, a pozitív motiváció fejlesztő célú. Minden diáknak és dolgozónak magától értetődően szüksége van arra, hogy pontosan tudja, mi a feladata, hogy azt ki, mikor és milyen formában értékeli. Ezek olyan visszajelzéseket – megerősítéseket, elismeréseket és korrekciós igényeket, tanácsokat – tartalmaznak, amelyekre mindnyájunknak nagy szüksége van.

A hat éve létrejött iskolai minőségirányítási csoport már eddig is komoly munkát végzett, a jövőben szerepüket erősíteni kell. Ha jól végzik munkájukat, az segíti a jól működő folyamatok megerősítését éppúgy, mint a gondok feltárását, s ezzel megkönnyíti a tervezőmunkát és a döntéshozatalt.

Szeretném azt, hogy a nevelési értekezleteken továbbra is a modern pedagógia módszereivel ismerkednénk, gazdagodnánk. Olyan fontos területeken kellene az elkövetkező években előrelépniünk, mint a képességfejlesztés, a tanulói munkáltatás, a kooperáció erősítése, a differenciált foglalkoztatás, a mérés-értékelés. Tovább kell erősíteniünk az egy osztályban, az azonos képzési formában, a közös pályázatokban résztvevő kollégák együttműködését.

4.8. Külső kapcsolatok

Az intézményben hagyományosan jónak mondható a különböző szervezetekkel való együttműködés, sikerül megtöltenünk tartalommal azokat.

Kiemelten kell szólnunk a Széchenyi István Iskolafejlesztési Alapítvány munkánkat segítő támogatásáról, ha ők nem lennének, fejlesztéseket szinte alig tudnánk megvalósítani. Támogatásukkal jött létre Széchenyi-szobrunk, és hagyományosan ők vállalták a négyévenkénti iskolai hajókirándulás utazási költségeit is.

Nagyon jó a kapcsolatunk a város különböző szervezeteivel is, elsősorban kulturális téren. Rendszeresen és nagy számban látogatják tanulóink a Bartók Kamaraszínház és Művészetek Háza előadásait, a József Attila Könyvtárban és a Kortárs Művészeti Intézetben szervezett eseményeket. Szavalóink rendszeres résztvevői a különböző

városi ünnepeknek és rendezvényeknek. Énekkarunk is rendszeresen és nagy sikerrel szerepel a város kulturális eseményein.

Tanulóink közül sokan és eredményesen sportolnak mind diáksportkörünkben, mind a város különböző sportköreiben, többen válogatott versenyzők.

1987 óta, huszonöt éve állunk kapcsolatban a dortmundi Reinoldus-und-Schiller Gimnáziummal. Kezdetben kétévente látogattuk meg egymást az énekkarok révén, azóta már inkább egymás kultúrájának megismerése, a német nyelv gyakorlása a fő cél. Évente egy-egy busznyi tanuló látogatja meg partnerét, ezt a kapcsolatot a jövőben is fenn kívánom tartani.

A város médiájával való viszonyunkról elmondhatjuk, hogy kiemelten jó a kapcsolatunk a Dunaújváros Online-nal, a városi televízióval és a rádiókkal, a Helyi Témával. Sajnos a Dunaújvárosi Hírlappal nem vagyunk „megelégedve”, leadott eredményeinket nem mindig hozzák le. Ezen a jövőben változtatni szeretnénk.

A Nemzeti Erőforrás Minisztérium oktatásért felelős, valamint szociális, család- és ifjúságügyért felelős államtitkársága – a Nemzeti Együttműködés Nyilatkozata szellemében – 2010. december 21-én felhívást intézett a középfokú nevelési-oktatási intézményekhez, hogy vegyenek részt a számukra elindításra kerülő TÁRS-programban. A programra iskolánk is pályázott – és nyert.

Amint a TÁRS-program záró konferenciáján is elhangzott, a mi iskolánk nyújtotta be a legösszetettebb és legjobban megírt pályázatot, amelyet sikerült maradéktalanul megvalósítanunk a Szent Pantaleon Kórházzal, a Parafónia zenekarral, a Jószolgálati Otthonnal és az ESZI Árpád-házi Szent Erzsébet Idősek Otthonaival együttműködve.

A TÁRS-programról nyomtatott és elektronikus kiadványt is készített a NEFMI, amelyet minden magyar középiskolába eljuttatott.

A pályázat lezárultát követően is folytatni kívánjuk önkéntes segítő tevékenységünket, a fenti intézményeken túl immár a Hétszínvirág Bölcsődével, a Dunaújvárosi Óvodával és a Rácalmási Tökfesztyállal kibővítve.

Annál is inkább erősítenünk kell ezt a munkánkat, mivel az időközben elfogadott új köznevelési törvény 50 óra önkéntes tevékenységet ír elő az érettségi vizsgára történő jelentkezéshez, amelynek megszervezése, dokumentálása újabb, igen nehéz feladatot ró iskolánkra.

5. Gazdasági program

Sajnos vezetői pályázatomban ez a része lesz a legrövidebb, az intézmény gazdasági helyzete nagyon szűk mozgásteret enged az igazgatónak.

Mivel iskolánkban szakképzés nem folyik, így csak az önkormányzati támogatásból élünk, ezt csak csekély mértékben (és már maximálisan) tudjuk saját bevételekkel kiegészíteni. Tornatermünket minden nap délutánjára kiadjuk, s mindenkit befogadunk, akinek teremigénye van (lakógyűlések, termékbemutatók stb.). Már fentebb megköszöntem a Széchenyi István Iskolafejlesztési Alapítvány támogatását, akik nélkül még nagyobb nehézségeink lennének, nem tudunk eléggé hálásak lenni nekik, segítségükre – egyre növekvő mértékű segítségükre – a jövőben is feltétlenül számítunk. Még nagyobb propagandát kell kifejtenünk annak érdekében, hogy a személyi jövedelemadó 1 %-át minél többen ajánlják föl alapítványunk számára.

Ahogy a korábbi években, úgy ezután is megpróbálunk minden lehetséges helyre és módon pályázni, hogy anyagi lehetőségeinket növelni tudjuk.

Egyre nagyobb mértékben válik szükségessé külső partnerek bevonása is, lehetséges szponzorokat kell keresni. Fokozottabban kell támaszkodnunk a szülők segítségére is, úgy osztály-, mint iskolai szinten.

A gimnázium az eltelt évek alatt gazdasági teljesítőképességének határára, sőt az alá ért, napi gondjaink vannak, amelyek megoldására a jelenleg ismert finanszírozási terv alapján nem látok lehetőséget. Ezen csak úgy lehetne változtatni, ha végre megvalósulhatna városunkban is a feladatarányos finanszírozási rendszer, vagy átkerülnénk állami fenntartásba. Kétségtelen, ez sok helyen áldozatokkal járna.

Dologi kiadásainkon tovább már nem tudunk spórolni, így is már mindenből a legolcsóbb helyen, és ott is akciós áron vásárolunk.

Mivel az intézményben a bér- és bérjellegű kiadások teszik ki a költségvetés több mint 80 %-át, megtakarítást csak úgy tudnánk elérni, ha nem tartanánk meg a jelenleg hatályos közoktatási törvény (illetve a 2012. szeptember 1. után hatályba lépő új köznevelési törvény) által előírt óráinkat.

A 2012-es évre vonatkozóan még elképzelhetőnek és megvalósíthatónak tartom, hogy az ún. délutáni órákat (szakkörök, tehetség gondozás, énekkar stb.) megszüntessük (már ezzel is törvényt sértünk), de hogy tanórai bontásokat (matematika, idegen nyelv,

informatika), illetve emelt szintű érettségire felkészítő foglalkozásokat töröljük el, azt már kivitelezhetetlennek tartom a szükségképpen bekövetkező tanulói és szülői véleménynyilvánítások, tiltakozások miatt.

Vezetői feladatomban a jelenlegi helyzetben a működőképesség fenntartását látom, szükségszerű és keserves döntések meghozatalával. Egyben remélem, hogy az önkormányzatok és oktatási intézmények átalakítása, reformja révén ezek a lépések elkerülhetők lesznek.

6. Összegzés

Pályázatomban igyekeztem egy olyan célmeghatározást adni, amely pedagógiai elveimből következik. Felhasználtam több mint tízéves igazgatóhelyettesi, illetve hatéves igazgatói munkakörben szerzett tapasztalataimat. Sokat tanultam a nevelőtestület tagjaitól, a vezetőtársaimtól, a szülőktől, illetve különböző képzéseim során is.

A helyzetelemzésnél törekedtem az általam megjelölt pozitív szemlélettel közelíteni az intézményi feladatokhoz. Mindenhol megjelöltem azokat az értékes kezdeményezéseket, folyamatokat, amelyeket látok, és nem rejtettem véka alá azokat sem, ahol gondot tapasztalok, ahol valamely terület megújításra szorul. Szerencsére a Széchenyi István Gimnázium egy remek iskola, ahol örömmel tanulnak a diákok, ahol jól érzik magukat a tanárok, a technikai dolgozók – amelyet magáénak érez közel hétszáz ember.

Egy igazgatónak nagy a felelőssége, hogy ezt az állapotot fenntartsa. Ez nemcsak konzerválást jelent azonban, hanem folyamatos fejlesztést, hiszen „Navigare necesse est!” Természetesen ez a „hajózás” csak csapatmunkában képzelhető el. Remélem és hiszem, hogy programom kedvező fogadtatásra talál a nevelőtestület, a szülői, a diák- és az alkalmazotti közösség, valamint a fenntartó önkormányzat részéről egyaránt.

Dunaújváros, 2012. január 2.

Fábián István

7. Mellékletek

1. Egyetemi oklevél, matematika–fizika szakos középiskolai tanár – József Attila Tudományegyetem (közjegyző által hitelesített másolat)
2. Egyetemi oklevél, filozófia szakos középiskolai tanár – Eötvös Loránd Tudományegyetem (közjegyző által hitelesített másolat)
3. Egyetemi oklevél, közoktatási vezető – Budapesti Műszaki Egyetem (közjegyző által hitelesített másolat)
4. ECDL START vizsga (közjegyző által hitelesített másolat)
5. Erkölcsi bizonyítvány
6. Nyilatkozat